

عنوان مقاله:

بررسی غنای زنان از دیدگاه فقه فریقین

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی و اسلامی، حقوق، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سمیه محمدی - گروه حقوق، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سیدمحمد حسینی - گروه حقوق، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مسئله غنا و خوانندگی زنان محل بحث و نظر دیدگاه های مختلف فقه مذاهب اسلامی است؛ که مورد اختلاف فقهای اسلامی اعم از اهل سنت و تشیع میباشد. در این پژوهش صوت را به صوت غنایی و غیرغنایی تقسیم کردیم. در مورد صوت غیرغنایی زنان مانند صحبت های عادی بسیاری از متقدمین فقهای شیعه به دلیل عورت دانستن صوت زن قائل به حرمت آن بوده اند. اگرچه متاخرین و معاصرین فقهای امامیه به دلیل سیره معصومین(ع) و سیره متشرعه عورت بودن صوت زن را رد و صوت غیرغنایی زنان را به مانند فقیهان اهل سنت مجاز دانسته اند. در خصوص صوت غنایی زنان متقدمین از فقهای امامیه که معتقد به حرمت صوت غیرغنایی بودند بدیهی است که در این جا به طریق اولی قائل به حرمت باشند. اما دیگر فقهاء یعنی فقهای که صوت غیرغنایی زنان را حرام نمیدانند در مورد صوت غنایی زنان اختلاف نظر دارند. عدهای قائل به حرمت (با تمسک به اطلاقات و عمومات ادله حرمت) و عده کثیری به دلیل اینکه بر اساس قرآن و سنت و اجماع قائل به حرمت ذاتی غنا هستند، نظر به حرمت دارند. علمای اهل سنت اکثرا قائل به حرمت هستند. در این بین عدهای قلیل از فقهای امامیه نظر به حرمت ذاتی غنا دارند و غنا را بر دو نوع حلال و حرام تقسیم میکنند و ادله حرمت را منصرف به نوع حرام آن میدانند. در واقع خوانندگی زنان را اگر لهوی مصل عن سبیل الله نباشد جایز میدانند.

کلمات کلیدی:

صوت، غنا، زنان، اسلام، خوانندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395379>

